

اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْنَا فِيْ هٰذَا الْوَقْتِ مِنْ رَّحْمَتِكَ مَحْرُوْمِيْنَ، وَلَا لِفَضْلٍ مَا نُؤَمِّلُهُ مِنْ عَطَايِكَ قَانِطِيْنَ.

خداوندا، در این وقت ما را محروم از رحمت قرار مده و از فضل آنچه آرزومندیم از عطایت مایوس مفرما.

اَللّٰهُمَّ خَصَّنَا بِعَظِيْمِ الْاَجْرِ، وَكَرِيْمِ الدُّخْرِ، وَحَسَنِ الشُّكْرِ، وَدَوَامِ الْيُسْرِ.

خداوندا، ما را مخصوص بدار به پاداش عظیم و ذخیره ارجمند و نیکی سپاس و دوام بودن زندگی.

اَللّٰهُمَّ اَقْبَلْنَا، وَتَقَبَّلْ مِنَّا، وَاَقْبَلْنَا مِنْجِحِيْنَ، وَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا اَجْمَعِيْنَ، وَلَا تُهْلِكْنَا مَعَ الْهَالِكِيْنَ وَلَا تَصْرِفْ عَنَّا رَحْمَتَكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ.

خداوندا، ما را بپذیر، و از ما بپذیر، و ما را رستگار بازگردان، و ببخش برای ما همه گناهانمان را، و ما را هلاک مگردان همراه هلاک شوندگان، و رحمت را از ما مگردان ای مهربانترین مهربانان.

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا فِيْ هٰذَا الْوَقْتِ مِمَّنْ سَأَلَكَ فَاَعْطَيْتَهُ، وَشَكَرَكَ فَرَدْتَهُ، وَطَلَبَ اِلَيْكَ فَقَبِلْتَهُ، وَتَوَسَّلَ اِلَيْكَ مِنْ ذُنُوْبِهِ كُلِّهَا فَغَفَرْتَهَا لَهُ يٰاِذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ.

خداوندا، ما را در این وقت قرار ده از جمله آنان که از تو خواست و به او عطا کردی، و سپاست گفت و افزونش نمودی و از تو درخواست نمود و او را پذیرفتی، و به تو متوسل شد از گناهانش به طور کلی و آنها را بر او بخشیدی، ای دارنده شکوه و بزرگواری.

اَللّٰهُمَّ وَفَّقْنَا، وَسَدَّدْنَا، وَاَعَصِمْنَا، وَاَقْبَلْ تَضَرُّعَنَا، يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ، وَيَا اَرْحَمَ مَنْ اسْتُرْحِمَ، يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ اِغْمَاضُ الْجَفْوَنِ، وَلَا لَحَظَاتُ الْعْيُونِ، وَلَا مَا اسْتَتَرَ فِي الْمَكْنُونِ، وَلَا مَا انْطَوَتْ عَلَيْهِ مَضْمُونُ الْقُلُوْبِ، بَلْ كُلُّ قَدْ اَحْصَاهُ عِلْمُكَ، وَوَسِعَهُ حِلْمُكَ بِلَا مَوْوَنَةٍ وَكُلْفَةٍ، وَلَا اخْتِلَافٍ اَدَكَ.

خداوندا، ما را توفیق ده و استوار بدار و حفظ کن، و تضرع ما را بپذیر، ای بهترین کسی که از او درخواست شده و ای مهربانترین کسی که از او مهربانی طلب شد، ای آنکه بر او پنهان نباشد بستن پلکها، و نه نگرش چشمها و نه آنچه پنهان گردید در پنهانی، و نه آنچه در بر گرفته است درون دلها، بلکه همه آن را علم تو شمارش نموده و حلم تو در بر گرفته است بدون هزینه و زحمت، و نه رفت و آمد سنگین بر تو.

سُبْحَانَكَ تَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا، تُسَبِّحُ لَكَ السَّمَاوَاتُ بِأَفْطَارِهَا، وَالْأَرْضُونَ بِأَكْنَافِهَا، وَجَمِيعُ مَا
ذَرَأَتْ وَبَرَأَتْ مِنْهُمْ، وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ، وَعَلُوُّ الْحَمْدِ.

پاکی تو، برتر هستی از آنچه ستمکاران می گویند برتری بزرگی، تو را تسبیح می گوید آسمان ها با همه کرانه هایش
و زمین ها با مناطق شان و همه آنچه به وجود آوردی و آفریدی از آنها، و نیست چیزی جز اینکه تو را به پاکی
می ستاید، پس سپاس و بزرگی تو راست و ستایش والا.

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، وَالطَّوْلِ وَالْإِنْعَامِ، وَالْأَيَادِي الْجِسَامِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ لَا مَا أَنَا
أَهْلُهُ، فَأَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ، الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ، وَأَنَا أَسِيرُ خَطِيئَاتِي وَذُنُوبِي، يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ.

ای دارنده شکوه و بزرگواری، و لطف و احسان، و نعمت های بزرگ، درود فرست بر محمد و آل محمد و با من
کن آنچه، شایسته آن هستی، نه آنچه من سزاوار آنم، که تو بخشنده بزرگوار رؤوف و مهربان هستی، و من اسیر
خطاها و گناهانم هستم، ای پروردگارم، ای پروردگارم، ای پروردگارم.

حضرت ﷺ این کلمات را می گفت تا نفسش قطع می شد.